

Acords de Govern

30 de novembre de 2021

El Govern aprova un decret llei per protegir la vida i la seguretat dels infants víctimes de la violència vicària

- **La normativa aprovada avui modifica els articles del Codi civil de Catalunya relatius a la guarda, estades i comunicacions dels fills en els casos de violència masclista**
- **Els tribunals prohibiran les visites i comunicacions del progenitor violent amb els menors per prevenir-los de situacions de risc**
- **La majoria de morts d'infants per violència vicària es produeixen durant el règim d'estades amb el pare**

El Govern de la Generalitat ha aprovat avui un decret llei per protegir la vida i la seguretat dels infants i adolescents en els casos de violència vicària. D'acord amb la normativa, que modifica els articles del Codi civil català sobre la guarda, les estades i comunicacions dels menors, els progenitors amb indicis fonamentats d'haver comès actes de violència familiar o masclista tindran prohibides les estades, les visites i les comunicacions amb els seus fills i filles.

També quedaran prohibides les estades, comunicacions i relacions amb els fills i filles per al progenitor que es trobi en un procés penal per atemptar contra la vida, la integritat física o moral, la llibertat o indemnitat sexual de l'altre progenitor o els fills, i també en els casos que aquest estigui a presó pels mateixos delictes.

En els processos civils de separació i divorci, el jutge podrà establir, de manera excepcional, un règim d'estades o comunicacions, en interès dels infants i adolescents, sempre que aquests hagin estat escoltats. Les modificacions en l'àmbit del dret civil sorgides del Decret llei que s'aprova avui seran d'aplicació immediata pels tribunals amb l'objectiu de fer disminuir les xifres de menors que moren a mans dels seus pares.

Aquest Decret llei aborda també una altra forma de violència que és la institucional, garantint la protecció dels infants i adolescents de la violència masclista en l'àmbit de la violència masclista.

Situació parcialment regulada a Catalunya

Tot i que el Codi civil català ja exclou de la guarda dels fills i filles el progenitor contra el qual hi ha una sentència ferma i quan hi ha indicis fonamentats de violència familiar o masclista, la normativa actual no recull l'obligació expressa cap al jutge o jutgessa pel que fa a les estades dels fills i filles amb el progenitor violent. Per tant, en situacions de violència familiar o masclista, aquesta prohibició és només una possibilitat que pot valorar o no el jutge o jutgessa.

A més, també cal tenir en compte que els tribunals acostumen a prioritzar que les relacions entre pares i fills no es trenquin, fins i tot en casos de violència familiar o masclista.

Consentiment per a l'atenció psicològica

Per a l'atenció i l'assistència psicològiques dels fills i filles menors d'edat, no caldrà el consentiment del progenitor contra el qual se segueix un procediment penal per haver atemptat contra la vida, la integritat física o moral, la llibertat, la llibertat i indemnitat sexuals de l'altre progenitor, o dels fills i filles comuns menors d'edat. Tampoc caldrà el seu consentiment quan s'ha dictat una sentència condemnatòria i mentre no s'extingeixi la responsabilitat penal.

Encara que no s'hagi formulat denúncia prèvia, el consentiment tampoc és necessari quan la mare rep assistència, acreditada pels serveis d'atenció i recuperació integral per a dones que pateixen violència masclista. L'assistència psicològica als fills i filles majors de setze anys requereix el seu consentiment.

Màxima expressió de violència vers els fills

La violència vicària és considerada com una de les màximes expressions de violència vers els fills. D'acord amb la Llei 17/2020 del dret de les dones a erradicar la violència masclista, la violència vicària consisteix en qualsevol tipus de violència exercida contra els fills i filles amb la finalitat de provocar un dany psicològic a la mare.

Tot i que la vicària és un tipus de violència masclista, el decret llei parla també de violència familiar a l'hora de prohibir o suspendre les comunicacions i estades del progenitor violent amb els fills. La violència familiar és aquella que s'exerceix en l'àmbit de la família i que pot afectar avis, germans, etc.

Xifres que creixen any rere any

El nombre de criatures víctimes de la violència vicària creix any rere any. Així, en el conjunt de l'Estat, un total de [cinc menors](#) han mort aquest any 2021 a mans dels seus progenitors, 1 dels quals a Catalunya. Aquest fet acostuma a tenir lloc quan la parella s'ha dissolt o està separada i durant el règim d'estades amb el progenitor que no en té la guarda.

La majoria de morts d'infants per violència vicària es produeixen durant les estades amb el pare. Així, de les 47.000 ordres de protecció a la dona que es van atorgar el 2019 a l'estat espanyol, només en un 3 % es van suspendre les visites entre infants i progenitors. Aquestes dades, procedents del [CGPJ](#), confirmen que en la majoria dels casos no es va suspendre el règim de visites amb els progenitors violents.

Un Codi civil al servei de les persones

El [Codi civil](#) és una norma d'aplicació principal a Catalunya. Aquest Codi és viu i des del Parlament de Catalunya s'actualitza perquè doni resposta legal als reptes i a les necessitats socials d'avui.

El corpus legal vigent a Catalunya sobre dret civil el formen sis llibres dedicats a diferents matèries. El primer (2002) estableix l'estructura i sistemàtica del Codi civil de Catalunya; el segon (2010) està dedicat a la persona i la família; el tercer (2008) regula les persones jurídiques, com ara les associacions i les fundacions; el quart (2008), les successions; el cinquè (2006), la propietat, i, finalment, el sisè (2017) regula les obligacions i els contractes.

Totes les lleis que conformen el Codi civil de Catalunya han estat aprovades a partir de les propostes fetes per la Comissió de Codificació, formada per professionals de reconegut prestigi de l'àmbit jurídic. Les propostes de la Comissió de Codificació les revisa l'Observatori de Dret Privat de Catalunya.

El Govern aprova l'operació que permetrà disposar dels terrenys per construir el nou Centre Obert i el CP Dones de la Zona Franca

- **L'Ajuntament de Barcelona cedeix dues parcel·les de la Zona Franca per construir les dues presons i Justícia transferirà els terrenys de la Trinitat perquè l'Ajuntament hi pugui fer pisos socials**

El Govern ha aprovat avui l'acord per fer realitat l'operació que li permetrà disposar de dos terrenys, de 20.000 i 6.500 m² de superfície, situats a la Zona Franca i de propietat de l'Ajuntament de Barcelona, per construir-hi les noves presons de Wad Ras i Trinitat Vella. Amb aquesta operació, es fa el pas definitiu perquè el Govern aprova l'operació que permetrà disposar dels terrenys per construir el nou Centre Obert i el CP Dones de la Zona Franca i que la Generalitat tregui del centre de la ciutat de Barcelona els dos centres penitenciaris i els traslladi a la Zona Franca, on s'hi podran construir uns equipaments nous i més adequats. Per la seva banda, la Generalitat transmetrà i alienarà a favor de l'Ajuntament els terrenys de Trinitat Vella, per un import de 5,5 milions d'euros, perquè hi pugui construir habitatge social. Es rubrica així l'acord pres entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona l'abril passat per traslladar les dues presons.

Amb aquesta signatura es farà possible la neteja dels terrenys, en els quals hi havia restes de l'activitat industrial que s'havia desenvolupat a la zona. L'acord reparteix els costos de la descontaminació. L'Ajuntament n'assumirà el cost si és inferior a 8,320 milions d'euros i Justícia se'n farà càrrec de la diferència si és superior.

La previsió de la Generalitat és traslladar l'antiga presó de Trinitat Vella i la Unitat d'Homes en règim obert a un solar de 6.500 m² que suposarà una inversió de prop de 36,6 milions. Tindrà capacitat per a 800 persones i una superfície construïda de 13.000 m². L'objectiu és que Trinitat Vella quedi buida el 2025 i es pugui estrenar llavors el nou equipament.

Pel que fa a l'actual presó de Wad Ras, es traslladarà a l'altre solar, el més gran dels dos que l'Ajuntament cedeix, amb una superfície de 20.000 m². Una nova presó amb visió feminista, amb capacitat per acollir al voltant de 600 internes i una superfície construïda de prop de 55.000 m². La inversió en aquest nou equipament se situa entorn dels 90 milions d'euros. La previsió és que Wad Ras quedi buida el 2027 i es pugui estrenar el nou centre el mateix any.

L'acord també fa possible la construcció d'habitatges de protecció oficial on ara hi ha la presó de Trinitat i el seu entorn. En el moment en què els terrenys de la presó siguin de l'Ajuntament de Barcelona, s'iniciarà la construcció d'una primera fase per a les persones afectades per processos de reallotjament. En fases successives, es construirà la resta d'immobles.

CP Wad Ras

La presó de Wad Ras és l'equipament més antic de Catalunya, construït l'any 1915, i amb 103 anys d'història. Des del 1983 funciona com a presó de dones, abans havia estat un centre tutelar de menors (antics reformatoris).

Té una capacitat per acollir fins a 130 internes en règim ordinari. És una presó per a dones preventives, és a dir, a l'espera de judici, i allotja l'únic departament de mares que hi ha a tot Catalunya, amb una capacitat de fins a 11 mares amb els seus fills.

Wad Ras també funciona com a centre obert mixt, amb 311 homes i 125 dones.

Centre Obert de Barcelona (Trinitat)

La presó de la Trinitat es va inaugurar el 1963 com a presó de dones i el 1969 les Croades Evangèliques de Crist Rei la van dirigir. A principis del 1983 va començar la seva reconversió com a centre penitenciari de joves.

La presó es va tancar definitivament el desembre de 2008 i a partir de llavors es va reconvertir en un centre obert, amb una capacitat de 450 places on els interns treballen a l'exterior i fan tractament durant el dia, treballant les seves necessitats individuals de reinserció i hi pernocten.

El Govern aprova el Catalunya Emprèn+I per al període 2021-2023

- **El programa incorpora la dimensió innovadora per garantir la competitivitat del teixit empresarial català del futur**

El Govern ha aprovat avui el Programa Catalunya Emprèn+I, de consolidació del foment de l'emprenedoria i la promoció de la cultura empresarial. El programa, hereu del creat inicialment l'any 2012, enguany incorpora en el seu títol la I d'innovació, en tant que l'Executiu entén que aquesta dimensió és fonamental per garantir un avantatge competitiu del nostre teixit empresarial de cara al futur.

Aquest nou Catalunya Emprèn+I renova el programa vigent entre 2017 i 2020, en què ja es contemplava l'ecosistema empresarial català des d'una visió sistèmica. Durant aquest període, Catalunya ha mantingut el seu atractiu envers multinacionals i corporacions internacionals de primer nivell, amb una economia enfocada progressivament cap al món digital, un protagonisme creixent de les *startups* d'aquest àmbit i una demanda cada cop major de perfils professionals relacionats.

En paral·lel, s'ha apostat per enfortir l'ecosistema *Deep Tech* mitjançant una connexió estreta entre els centres generadors de recerca i el teixit empresarial, no només a través del mateix Catalunya Emprèn, sinó també d'una estratègia global definida en el Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement. En aquest sentit, les actuacions adoptades han permès donar resposta eficient al nivell d'exigència que la pandèmia ha comportat en recerca biomèdica i en la seva conversió en solucions aplicables.

En aquest context, el Programa Catalunya Emprèn+I permetrà al Govern implementar una estratègia d'emprenedoria global i transformació innovadora que abastarà tota l'Administració de la Generalitat. Una transversalitat que es garantirà gràcies a la participació en la Comissió Interdepartamental del Programa de representants dels diferents departaments i ens amb implicacions en matèria d'emprenedoria i innovació.

El Govern impulsa la modificació del Codi de consum de Catalunya per adaptar-lo al context socioeconòmic actual

- **L'objectiu és modernitzar el Codi d'acord amb les noves sensibilitats de la societat i els nous hàbits de consum, amb la incorporació d'aspectes relacionats amb la transició ecològica o la protecció dels col·lectius més vulnerables**

El Govern ha aprovat avui la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei de modificació de la Llei 22/2010, del Codi de consum de Catalunya, per actualitzar-la i adaptar-la als nous hàbits de consum i als canvis socioeconòmics que s'han produït en els darrers 11 anys.

L'objectiu del nou articulat, que impulsa el Departament d'Empresa i Treball per mitjà de l'Agència Catalana del Consum, és modernitzar el Codi de consum d'acord amb les noves sensibilitats de la societat i els nous hàbits de consum actual, amb la incorporació d'aspectes relacionats amb la transició ecològica, el consum responsable, la protecció dels col·lectius més vulnerables o la discriminació en l'accés als béns i serveis. I al mateix temps, vol adaptar la normativa catalana de consum a les normes comunitàries que la Unió Europea ha dictat en els darrers anys i que tenen una afectació directa o indirecta en els drets dels consumidors, especialment pel que fa a la contractació electrònica i les plataformes digitals.

Aquesta reforma legislativa preveu, entre altres aspectes, desenvolupar el concepte de consum responsable, en el sentit més ampli, amb mesures per contribuir a la protecció del medi ambient, evitar el sobreendeutament de les famílies o prevenir el malbaratament alimentari, amb mesures com ara la regulació de la informació mediambiental que s'ha de proporcionar sobre els productes en els punts de venda o la prohibició d'ofertes que fomentin un consum excessiu.

La futura llei també vol reforçar la protecció dels col·lectius de consumidors més desafavorits o vulnerables –en situació d'emergència habitacional, que pateixen vulnerabilitat econòmica pel que fa als subministraments bàsics, persones amb alguna discapacitat, etc.– amb la concreció de la definició de consumidor vulnerable. A més, s'introdueixen mesures per lluitar contra les desigualtats i les discriminacions en les relacions de consum per raons de gènere, amb la incorporació com a infracció de consum de les conductes sexistes o l'ús d'estereotips de gènere en la publicitat o en la contractació.

Ara s'obre un període de consulta pública per tal de recollir aportacions i suggeriments de la ciutadania que contribueixin a concretar el text normatiu que ha d'elaborar el Govern.

Amb aquesta modificació de la Llei del Codi de consum de Catalunya, el Govern vol incrementar i garantir l'efectivitat dels drets dels consumidors i reduir la desigualtat i la discriminació en les relacions de consum. Així, el Govern constata el seu compromís ferm de continuar treballant pel benestar social i ambiental i per l'assoliment de les transformacions democràtica, social, verda i feminista del país.

El Govern aprova el finançament per a la retirada d'amiant de tots els habitatges de Badia del Vallès, per un import de 4,5 milions d'euros

- **L'amiant és present en els 200 edificis residencials de Badia i, degut al risc que pot comportar per a la salut de les persones, caldrà haver-lo retirat completament a finals de 2025**
- **Els treballs els coordinarà l'Ajuntament i els sufragarà totalment l'Agència de Residus de Catalunya a través d'una subvenció directa, per l'excepcionalitat de la situació**

El Govern de la Generalitat ha aprovat avui una subvenció de l'Agència de Residus de Catalunya per a la retirada de l'amiant de tots els habitatges de Badia del Vallès (Vallès Occidental). El Govern finançarà amb 4.491.818 euros totes les actuacions de desamiantat dels edificis d'ús residencial del municipi i la gestió correcta dels residus generats. Es tracta d'una operació d'una gran magnitud derivada de l'excepcionalitat de la situació del municipi, l'únic de Catalunya i de tot l'Estat amb una problemàtica higiènica, ambiental i social similar. El fet és que tots i cadascun dels habitatges de la ciutat, construïts durant la dècada dels anys 70 del segle passat, sota la figura de la protecció oficial de promoció pública, contenen fibrociment amb amiant.

Degradació generalitzada

A Badia, el parc d'habitatges es va construir de forma massiva, com a resposta de les autoritats del moment a les fortes immigracions arribades a Catalunya des de la resta de l'Estat, dins de la política de "desarrollismo" aplicada pel règim franquista. I es va fer introduint sistemes industrialitzats de construcció prefabricada, utilitzant fibrociment

en cobertes, tancaments de galeries i baixants. Després de 40 anys de la seva instal·lació, la degradació superficial de tots aquests elements d'amiant-ciment, situats en els exteriors dels edificis és alarmant. La degradació és general i és del tot necessari que s'elimini la possibilitat de dispersió de fibres d'amiant de manera immediata, pel risc que hi ha sobre la salut del veïnat.

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, es va comprometre el passat mes de juliol, durant una visita al municipi, a afrontar la problemàtica amb la màxima celeritat. Des de llavors, equips tècnics de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, i de l'Ajuntament de Badia del Vallès han treballat conjuntament per trobar una ràpida solució. Paral·lelament, s'han mantingut contactes amb la Comissió de l'Amiant, formada per l'Associació de Veïns de Badia del Vallès i l'Ajuntament, que ha cofinançat la realització del Mapa de l'Amiant de Badia, un estudi pioner a l'Estat que identifica la presència i degradació dels elements d'amiant al parc d'habitatges de tota la ciutat.

Subvenció directa

Badia del Vallès és un municipi singular amb importants problemes estructurals derivats de la seva realitat territorial i socioeconòmica, una singularitat reconeguda i acceptada per la mateixa Llei de creació del municipi i per la Llei de finançament transitori, i que fa de Badia del Vallès un municipi especial. La seva renda disponible mitjana equival aproximadament a la del 73,7% del total del país, comportant un esforç en prestació de serveis per part de l'administració local. A més, la qualificació, qualitat i antiguitat del 100% de les edificacions donen com a resultat el municipi amb característiques urbanes de menor valor cadastral per habitant de Catalunya. La manca de recursos de l'ajuntament fan del tot impossible fer front al cost de la retirada de l'amiant sense l'ajut d'una administració supralocal.

L'ARC convoca, des de fa anys, ajuts per a les operacions de desamiantat mitjançant ordres de subvenció. La darrera es va publicar el passat 25 d'octubre. En el cas de Badia, però, la seva excepcionalitat justifica que l'agència atorgui la subvenció de forma directa. Per la seva banda, l'Ajuntament s'encarregarà de fer la contractació i de coordinar diferents empreses per realitzar en el mínim període de temps les operacions de retirada d'amiant de 200 edificis i gestionar els residus generats. El termini per executar les actuacions subvencionades arriba fins al 31 d'octubre de 2025.

Repte de país

L'eradicació de l'amiant és un repte de país que requereix la implicació de totes les administracions, institucions i sectors socioeconòmics, així com de la ciutadania, ja que afecta directament les persones i abraça múltiples àmbits, com la salut pública, la salut laboral, els residus, les empreses, les infraestructures, els equipaments públics i privats, el medi ambient, els subministraments, o els transports.

El Govern està compromès en què Catalunya sigui un país lliure d'amiant, i té previst concretar-ho aprovant el Pla Nacional per a l'Eradicació de l'Amiant i elaborant un projecte de llei per aconseguir-ho.

L'amiant, o asbest, és una família de minerals fibrosos, abundant a la natura, amb unes propietats excepcionals, com la resistència mecànica a altes temperatures, la resistència al foc, la bona qualitat aïllant, la durabilitat, la flexibilitat, la indestructibilitat, la resistència a l'atac d'àcids i bacteris i la facilitat de treballar-se com si fos un teixit. Aquestes propietats, així com el seu baix cost, han fet que hagi estat utilitzat en múltiples aplicacions d'àmbits tan diversos com la construcció, la indústria i molts productes de consum.

Retirar el material degradat

Actualment l'amiant es troba instal·lat a molts llocs, especialment en edificacions antigues construïdes entre els anys 1965 i 1980, però també en canalitzacions d'aigua, dipòsits o cisternes, testos, jardineres, o cobertes. Des del mes de juny de 2002 la comercialització i ús d'aquest material estan prohibits.

L'exposició a les fibres d'amiant pot afectar, principalment, els pulmons i la pleura, i provocar malalties com l'asbestosi i determinats tipus de càncer. El material que conté amiant, en bon estat, no sotmès a manipulacions indegudes o a l'acció de vibracions, fregaments, moviments d'aire, presència d'humitats, xocs o manipulació, presenta un risc mínim d'emissió de fibres a l'ambient, per la qual cosa pot quedar-se instal·lat fins a la seva eliminació o la fi de la seva vida útil. Ara bé, el material amb risc de despreniment de fibres a l'ambient, pel seu estat de conservació, o perquè es troba sotmès a diverses accions, s'ha de tractar per evitar l'emissió de fibres.

L'Agència de Residus de Catalunya aporta 31 milions d'euros a la millora de les infraestructures de gestió de residus municipals

- **Per acord de Govern, s'aproven dues subvencions directes i una ampliació d'una subvenció directa al Consell Comarcal del Baix Camp, a la Mancomunitat d'Escombraries de l'Urgellet i al Consorci per a la Gestió de Residus del Bages**
- **Les actuacions estan previstes en el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya (PINFRECAT)**
- **Els acords aprovats són un impuls per continuar millorant les infraestructures de gestió de residus d'arreu del territori**

El Govern ha autoritzat l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) a concedir dues subvencions directes i una ampliació de pressupost d'una subvenció directa a tres ens de gestió de residus municipals.

La primera subvenció directa és a favor del Consell Comarcal de Gestió de Residus del Baix Camp. Té un import de 29 milions d'euros (20.582.573,40 €, IVA inclòs) i es destinarà a actuacions per a l'ampliació i millora del Centre Comarcal de Gestió de Residus del Baix Camp, ubicat al municipi de Botarell.

La segona subvenció directa és a favor de Mancomunitat d'Escombraries de l'Urgellet. Té un import de 2 milions d'euros (2.073.863,33 €, IVA inclòs) i es destinarà a actuacions per a l'ampliació i el segellament parcial del dipòsit ubicat a Benavarre, en el terme municipal de Montferrer i Castellbó (Alt Urgell). L'ajut permet finançar el 100% de les actuacions previstes i els fons procedeixen del Fons de Gestió de Residus Municipals, recaptats a través dels cànon sobre la disposició del rebuig, que es reinverteixen, entre altres matèries, en la millora de les infraestructures de gestió municipals del país.

Finalment, el Govern ha autoritzat l'ARC a concedir una ampliació de la subvenció directa a favor del Consorci del Bages per a la Gestió de Residus. El Consorci és l'ens titular del Parc Ambiental de Bufalvent, situat al terme municipal de Manresa, que inclou les instal·lacions de dipòsit controlat i la planta de compostatge de la fracció orgànica dels residus municipals, i altres serveis complementaris. El Consorci és l'ens competent en la gestió dels residus municipals generats en l'àmbit dels ajuntaments consorciats, i altres serveis complementaris.

L'ajut té un import de 8.536.394 euros i atén un nou projecte executiu del Consorci del Bages que determina un canvi en el projecte subvencionat i un replantejament del projecte, amb la incorporació d'una nova línia de tractament de la fracció orgànica a les actuacions previstes anteriorment.

Les tres actuacions de millora (destinades al Consell Comarcal de Gestió de Residus del Baix Camp, Mancomunitat d'Escombraries de l'Urgellet i al Consorci del Bages per a la Gestió de Residus) estan previstes al PINFRECAT, el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya.

El Govern aporta 11,1 milions d'euros a l'AGAUR per finançar el programa Beatriu de Pinós i despeses sobrevingudes arran de la pandèmia

El Govern ha aprovat dos acords per dotar l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR) amb 11.128.062,51 euros per finançar el programa Beatriu de Pinós de contractació de personal investigador i les despeses sobrevingudes derivades de la pandèmia de la Covid-19.

La convocatòria 2021 del programa Beatriu de Pinós d'ajuts per a la incorporació de personal investigador postdoctoral al sistema català de ciència i tecnologia rep finançament per valor de 8.658.000 euros. L'aportació es distribueix en tres partides de 2.886.00 euros al llarg dels pressupostos 2022, 2023 i 2024 del Departament de Recerca i Universitats.

El Govern ha aprovat també una aportació de fons addicionals extraordinaris a l'AGAUR, organisme adscrit al Departament de Recerca i Universitats, per finançar les majors despeses no previstes derivades de la pandèmia de la Covid-19, per un import de 2.470.062,51 euros.

El Govern fusiona les delegacions del Govern als Països Nòrdics i als Països Bàltics

- **L'objectiu és maximitzar els recursos i reforçar la presència institucional en aquests països**

El Consell Executiu ha acordat fusionar la Delegació del Govern als Països Nòrdics i la Delegació del Govern als Països Bàltics amb l'objectiu de maximitzar els recursos i reforçar la presència institucional del Govern en aquests països. La delegació resultant mantindrà la seu a Estocolm i tindrà com a àmbit d'actuació Dinamarca, Finlàndia, Islàndia, Noruega, Suècia, Estònia, Letònia i Lituània. L'acord s'emmarca en el procés de reordenació de la xarxa de delegacions del Govern a l'exterior.

El mes d'octubre passat el Govern va delimitar l'àrea territorial i d'influència de les delegacions del Govern als Balcans i a l'Europa Central, d'acord amb el que preveuen els decrets de creació, que estableixen que els àmbits d'actuació s'han de fixar per acord de Govern.

El Govern declara Bé Cultural d'Interès Nacional el Palau Episcopal de Solsona

- **És un dels exemples singulars de l'arquitectura del neoclàssic català del segle XVIII i allotja el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona**

El Govern de la Generalitat ha aprovat declarar Bé Cultural d'Interès Nacional, en la categoria de Monument Històric, el Palau Episcopal de Solsona, i delimitar un entorn de protecció comú amb la Catedral de Santa Maria, a Solsona (Solsonès).

El Palau Episcopal és un dels exemples singulars de l'arquitectura del neoclàssic català del segle XVIII, tant per la tipologia de la seva planta, volumetria i composició de les façanes, per la seva evolució constructiva que enllaça amb estructures medievals, la seva evolució funcional, així com pels seus singulars i excepcionals valors arquitectònics i artístics. El Palau Episcopal allotja el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona declarat també Bé Cultural d'Interès Nacional, Monument Històric.

El Palau Episcopal és un edifici neoclàssic maclat amb l'edifici de la catedral de Solsona pel cantó de llevant. El Palau consta de planta semisoterrani, planta baixa, tres plantes i sota coberta. Aquest palau té tres façanes: la façana principal, orientada a la Plaça de Palau; la façana de migdia, orientada a l'avinguda de la mare de Déu del Claustre, i una façana més petita que dona a una placeta.

La façana principal, el traçat de la qual destaca com un dels elements més rellevants i singulars d'aquest edifici, està decorada amb elements d'arrel grecoromana i motius que simbolitzen el ministeri episcopal i la missió de l'església. Aquesta façana presenta un equilibri entre el disseny arquitectònic i els seus elements constructius i artístics i destaca la perfecció amb què estan treballades les columnes, les pilastres amb les seves estries separades per filets i tots els altres elements decoratius, així com els grans carreus de tota la façana.

A l'interior cal esmentar l'atri i la gran escala interior, coronada amb una cúpula amb pintures murals, que permet accedir a diferents dependències del Palau que actualment són les oficines de la Cúria diocesana, l'habitatge del Bisbe de Solsona, l'Arxiu Diocesà i el Museu Diocesà i Comarcal.

El Palau Episcopal de Solsona i la Catedral de Santa Maria formen part de la trama urbana que configura el nucli antic del municipi de Solsona. La seva dimensió i situació de centralitat fa que es visualitzin des de múltiples racons i perspectives, i és per això que cal preservar el seu entorn immediat. Aquest fet i la proximitat física i visual de les edificacions i espais públics que formen part d'aquestes illes justifiquen la seva inclusió.

La Catedral de Solsona s'aixeca sobre l'antiga església del monestir canonical de Santa Maria de Solsona, que fou consagrada el 1163. De l'edifici del segle XII conserva els absis i alguns fragments de mur i dels claustres, i el campanar. L'edifici actual, gòtic, d'una nau coberta amb voltes de creueria i capelles laterals entre els contraforts, fou construït als segles XIII-XIV. Després que el 1593 esdevingués seu catedralícia, fou acabat els segles XVII i XVIII.

La delimitació de l'entorn de protecció comú al voltant del Palau Episcopal i la Catedral de Santa Maria, a Solsona, permet garantir la conservació del lloc i de l'entorn proper i assegurar el seu control i coherència, amb la inclusió de les finques que estan en contacte amb els monuments, sigui físicament o visual.

Es tracta d'evitar que l'alteració d'aquest entorn, entès com l'espai que dona suport ambiental als béns, pugui afectar els valors, la contemplació o l'estudi dels monuments. Per això, entre altres aspectes, cal que en aquest àmbit es vetlli per la visualització correcta dels béns i per la integració harmònica de les possibles edificacions, instal·lacions o usos que s'hi puguin establir en el futur.

El Govern declara Bé Cultural d'Interès Nacional la Col·lecció Folch de minerals

- Està considerada com una de les millors col·leccions de mineralogia a escala mundial i actualment està formada per 11.922 peces

El Govern ha aprovat declarar Bé Cultural d'Interès Nacional la Col·lecció Folch de minerals. La coneguda com a "Col·lecció Folch" està considerada com una de les millors col·leccions de mineralogia a escala mundial i és fruit de la recol·lecció i estudi del senyor Joaquim Folch i Girona (1892-1983). El senyor Folch va destacar com a [geòleg](#) i enginyer, impulsor de la [mineria](#) i la [metal·lúrgia](#) del [plom](#) a Catalunya (mines de [Bellmunt del Priorat](#)), i fundador l'any 1917 de la fàbrica de pintures Industrias Titán S.A.

La recollida de minerals per a la seva col·lecció personal es va iniciar al voltant de 1908 i va anar augmentat fins a la seva mort, el 1983. Després, els seus descendents van continuar amb la cura i conservació de la col·lecció i la van ampliar amb nous exemplars. Actualment, està formada per 11.922 minerals.

La col·lecció mostra una enorme geodiversitat, hi ha una bona representació d'espècies procedents de Catalunya, de la península ibèrica i de tot el món. Amb el criteri sistemàtic de la recol·lecció, l'any 1984 la Col·lecció Folch comptava amb 868 espècies minerals de les 3.300 conegudes i registrades en aquells moments. Això significava el 26% del total.

La catalogació de la Col·lecció es distribueix, bàsicament, en 10 grups:

- I. Elements Natus: 301 exemplars
- II. Sulfurs i sulfosals: 1450 exemplars
- III. Halurs: 468 exemplars
- IV. Òxids i Hidròxids: 2417 exemplars
- V. Carbonats i Nitrats: 1582 exemplars
- VI. Borats: 89 exemplars
- VII. Sulfats: 833 exemplars
- VIII. Fosfats: 1448
- IX. Silicats: 3283 exemplars
- X. Compostos orgànics i minerals per revisar la seva classificació i roques: 51 exemplars. Entre ells es troben 17 registres de meteorits.

El gran interès d'aquesta col·lecció es troba en la unitat amb què es presenta actualment, amb especial atenció als conjunts que provenen geogràficament de Catalunya i Espanya, dels que s'ha d'evitar la seva disgregació.

Les qualitats que destaquen d'aquesta col·lecció són, segons els experts: la bona i acurada classificació de les mostres; la bellesa de les espècies exposades; la raresa de moltes espècies (molts dels jaciments d'on es van extreure ja no existeixen o és impossible accedir-hi); la bona representació de

les espècies de Catalunya, de la península ibèrica i de tot el món i l'enorme interès didàctic del seu conjunt.

Per una altra banda, és destacable l'arxiu documental de cada peça, en el qual hi ha una correcta descripció de la geologia relacionada amb l'indret de la troballa, pràctica poc comuna entre els col·leccionistes de minerals i que resulta cabdal per entendre el context geològic on s'han trobat les espècies. Per aquest motiu, les peces no es poden dissociar de l'arxiu que les acompanya.

A part de la representativitat geogràfica i tipològica de les mostres minerals, la formació cronològica d'aquesta col·lecció il·lustra l'evolució de la mineria d'arreu del món. Així mateix, és un reflex de les aficions i activitats "científiques" de la burgesia catalana de principis del segle XX, que cultivaven el col·leccionisme tant d'espècies del món natural com del patrimoni històric i cultural.

El Govern distingeix amb la Creu de Sant Jordi 20 persones i 10 entitats

- **La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona o entitat per part de la Generalitat de Catalunya**
- **L'elecció de les persones guardonades preserva la paritat de gènere**

El Govern, a proposta de la consellera de Cultura, ha acordat concedir la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya 2021 a 20 personalitats i 10 entitats que, pels seus mèrits, han prestat serveis destacats a Catalunya en la defensa de la seva identitat o en el pla cívic i cultural.

L'elecció de les personalitats distingides amb aquest guardó ha volgut respectar, com ja ha estat palès en les darreres edicions del premi, la paritat de gènere. A més, la selecció de persones guardonades també reflecteix la diversitat de camps en què treballen les persones i les entitats distingides amb les creus, així com la representació territorial.

La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona per part de la Generalitat de Catalunya. La distinció arriba enguany al seu 40è aniversari. Es va crear el 1981 amb la finalitat de distingir les persones naturals o jurídiques que, pels seus mèrits, hagin prestat serveis destacats a Catalunya. Qualsevol ciutadà, grup de ciutadans o entitat pot demanar que s'atorgui aquest guardó a alguna persona, sigui física o jurídica.

La Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya 2021 ha estat atorgada a les **persones** següents:

Jesús Alturo i Perucho. Paleògraf, filòleg i historiador: Per la seva contribució a l'àmbit de la paleografia, codicologia i diplomàtica, i les seves aportacions cabdals a la història de la literatura i l'art medieval del període romànic de Catalunya. La seva tasca de recuperació, estudi, conservació i difusió del patrimoni bibliogràfic i documental català, així com les seves nombroses recerques i publicacions, amb descobertes inèdites, han contribuït, de manera decisiva al reconeixement internacional de la personalitat històrica del nostre país i l'han fet mereixedor d'un gran prestigi professional, tant en l'àmbit nacional com entre la comunitat científica internacional. A més a més, forma part dels organismes més rellevants del seu camp a escala mundial.

Mariona Carulla i Font. Empresària i promotora cultural: Per la seva tasca a favor de la cultura catalana i la seva projecció. Promotora directa i mecenes, també ha participat en l'impuls de diverses institucions culturals exercint càrrecs de responsabilitat. Entre altres funcions, ha estat vicepresidenta de la Junta de la Sagrada Família, ha presidit el Concurs Internacional de Música Maria Canals i ha sanejat i refundat el Palau de la Música Catalana, on va presidir l'Orfeó Català i on segueix al capdavant de l'Associació Orfeó Català-Palau de la Música, després de ser reelegida. La seva trajectòria abasta també branques

empresarials més generalistes: llicenciada en Econòmiques per la Universitat de Barcelona i màster en Alta Direcció d'Empresa per l'IESE, es va iniciar professionalment a Gallina Blanca i va ser membre del Consell d'Administració d'Agrolimen fins al 2009, dues empreses fundades pel seu pare, Lluís Carulla i Canals.

Anna Rosa Cisquella i Passada. Actriu i productora teatral: Per la seva contribució a la professionalització i qualitat del teatre en català a partir del treball en equip i des d'una visió rigorosa i ambiciosa de les arts escèniques. Amb el bagatge d'haver estat una dona pionera en la producció de les arts escèniques, ha liderat trenta muntatges teatrals i gairebé una desena de sèries televisives, i la seva trajectòria avala un talent i una capacitat de gestió que han permès gaudir de teatre de gran qualitat a milers d'espectadors del país. Així mateix, la seva tasca ha facilitat que una gran quantitat d'actors i d'actrius poguessin aprendre dels millors referents i desenvolupar les seves carreres artístiques amb un acompanyament sòlid.

Ernest Costa i Savoia. Fotògraf i escriptor naturalista: En reconeixement dels seus treballs com a divulgador del patrimoni natural dels Països Catalans, als quals ha aportat, de manera significativa, la seva condició de fotògraf i que s'han materialitzat en nombrosos llibres, guies i estudis sobre la matèria. Entre el 1967 i el 2009, va fer i va ser coautor de més d'una vintena de treballs audiovisuals, molts dels quals estaven adreçats als escolars o als mestres. També ha estat el responsable de continguts d'un gran nombre de sèries televisives i programes de ràdio sobre el territori. Ha escrit més d'una desena de llibres i és l'autor de centenars de reportatges amb la voluntat d'explicar el país.

Joana Escobedo i Abraham. Filòloga i bibliotecària: Per la seva trajectòria extensa com a bibliotecària i la seva especialització en documentació patrimonial. Va exercir com a comissària d'exposicions de llibre antic i com a conservadora, i va estar al capdavant de la Unitat Bibliogràfica de la Biblioteca de Catalunya. Cal destacar la seva etapa docent com a professora de català per a adults i estudiants estrangers i la seva dedicació en l'ús i el foment de la llengua catalana. En reconeixement de tota la producció literària en l'àmbit de la bibliografia i la didàctica de la llengua, i per haver estat membre del col·lectiu literari Ofèlia Dracs, que va normalitzar la literatura de gènere en llengua catalana.

Isabel Etxeberria Gorriti. Pedagoga: En reconeixement del seu paper esforçat per dotar el nostre país d'una pedagogia pròpia i d'un sistema d'ensenyament consolidat, a través d'un treball tenaç personal que es va iniciar amb la seva arribada a l'escola de Llançà el 1943, on va exercir la docència durant 40 anys. Allà s'hi va establir després d'haver estat mestra basca de la República, depurada pel franquisme. Als seus 106 anys, continua sent un referent per a moltes generacions.

Pau Gasol i Sáez. Esportista: Per ser un referent del bàsquet i, per extensió, de l'esport català, i per la contribució a la seva internacionalització. Ha jugat professionalment durant 20 anys a l'NBA, la competició de bàsquet de més renom de tot el món. Ha estat, també, jugador de la selecció espanyola i de la lliga ACB. La seva faceta com a jugador s'ha vist complementada amb la seva vessant social, ja que és president de la Gasol Foundation, membre de la Comissió d'Atletes del COI i de la Global Champion per a la Nutrició i la Fi de l'Obesitat Infantil d'UNICEF. Actualment, és assessor, inversor i activista en projectes d'esport i benestar.

Manuel Heredia Jiménez, Tío Manuel. Activista social: En reconeixement del seu compromís i la seva llarga trajectòria en defensa dels drets i la promoció del poble gitano a Catalunya, a través de diverses organitzacions i de múltiples projectes. Des dels anys vuitanta i ininterrompudament fins avui, ha desenvolupat el seu activisme des de l'associacionisme compromès, i ha vetllat per la igualtat d'oportunitats i el desenvolupament de mesures estratègiques per a l'equitat i el reconeixement de la cultura i la història del poble gitano.

Francisco Ibáñez Talavera. Dibuixant i guionista: En reconeixement de la seva prolífica carrera artística i per haver esdevingut un referent humorístic per a diverses generacions. La seva trajectòria reflecteix 60 anys dedicats a donar vida, amb un llapis i un paper, a personatges que formen part de la nostra història col·lectiva. Aquesta distinció vol posar en relleu la seva creativitat excepcional, que s'emmarca en una tradició pròpia i referent en el món del còmic, així com la seva capacitat incansable de treball. Avui són molts els il·lustradors arreu del món que el consideren un mestre de professió que, amb la seva feina, i més enllà de l'humor, ens convida a pensar.

Mercè Izquierdo i Aymerich. Científica i professora: En reconeixement del seu llarg recorregut professional com a científica i de la seva trajectòria docent en els àmbits de l'ensenyament secundari, la universitat, la formació del professorat i la recerca pedagògica. També per la seva dedicació i la seva tasca ingent en la recerca sobre didàctica de les ciències, història de les ciències i aprenentatge del llenguatge científic, amb l'objectiu d'elaborar un marc teòric propi de l'ensenyament de les ciències a partir de la història i la filosofia en el que es coneix com a ciència escolar.

Elena Jaumandreu i Garrido. Muntadora cinematogràfica: Per l'excel·lència de la seva feina com a muntadora cinematogràfica, "la millor muntadora del món" segons Orson Welles, amb qui va treballar en la pel·lícula *Campanades a mitjanit* (1965). Pionera en el seu àmbit, va aprendre l'ofici del seu pare, el Francesc; es va especialitzar, sobretot, en el muntatge de doblatge, i va treballar amb directors com Carlos Saura (*Los golfos*, 1960), Marco Ferreri (*El cochecito*, 1960) i Eloy de la Iglesia (*Fantasía...* 3, 1966), i en pel·lícules com *Las Vegas*, *500 millones* (1968), d'Antonio Isasi-Isasmendi, o *Interior roig* (1983), d'Antoni Anglada. Instal·lada des del 1983 a Cerdanyola, hi va desplegar un activisme

compromès i sostingut, molt vinculat a l'associacionisme cultural. L'any 2019, l'Acadèmia del Cinema Català la va reconèixer com a membre d'honor.

Enric Larreula i Vidal. Escriptor, professor universitari i il·lustrador: Pel seu activisme social i cultural i pel seu compromís en defensa de la llengua, la cultura i la nació catalanes des de diversos àmbits. Cal destacar la seva tasca a favor de la llengua catalana a la Catalunya Nord a través de l'associació Amics de la Bressola, de la qual va ser cofundador, i la seva dedicació com a professor de didàctica de la llengua a la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona, ensenyant als mestres com s'ha d'ensenyar la llengua catalana a les escoles.

Justo Molinero Calero. Locutor, comunicador i empresari: En reconeixement de la seva aportació al panorama audiovisual català, definida per un treball incansable en àmbits diversos del sector, però especialment en els relacionats amb la presentació de programes i com a locutor, sense oblidar les seves facetes com a empresari i emprenedor. D'origen andalús, la seva tasca en mitjans de comunicació que ell mateix ha promogut ha contribuït a fomentar la integració. Presideix el grup TeleTaxi, que gestiona les emissores Radio TeleTaxi i RM Radio, i el canal Teletaxi TV, i també la companyia discogràfica Moval Music.

Anna Navarro Descals / Anna N. Schlegel. Empresària: En reconeixement de la seva acció innovadora en estratègies de globalització per a empreses tecnològiques, partint de la filologia i la perspectiva de gènere. Amb una trajectòria internacional de més de vint anys, també ha contribuït a fomentar el lideratge de les dones en l'àmbit tecnològic. En la seva trajectòria, ha mantingut un enfocament molt respectuós cap a les cultures i realitats lingüístiques dels països on ha desenvolupat relacions professionals, i les publicacions que ha elaborat per a la internacionalització dels seus productes han esdevingut referents en aquest sentit. L'any 2020 va ser considerada la dona més influent del món en el sector de la tecnologia.

Joan Panisello i Chavarria. Ceramista: En reconeixement de la seva trajectòria com un dels creadors d'art ceràmic més destacats de la nostra època, tant per l'originalitat de les formes com per la innovació i l'experimentació en textures i colors, que l'han portat a elaborar més de deu mil mostres de colors diferents en els darrers cinquanta anys. Un total de trenta premis, nacionals i internacionals, així com la seva participació en diversos festivals arreu d'Europa i d'Amèrica del Sud avalen el seu prestigi mundial. És membre de l'Acadèmia Internacional de Ceràmica i la seva obra és coneguda als cinc continents gràcies a les tres-centes exposicions que ha dut a terme, les més de mil ressenyes aparegudes a la premsa i els quaranta llibres que parlen de la seva tasca com a ceramista.

Alèxia Putellas i Segura. Esportista: Per la seva exemplaritat com a representant de l'esport femení de primer ordre. Futbolista de l'equip femení del

Futbol Club Barcelona, ha estat també jugadora de la selecció espanyola. Ha participat dues vegades en el Campionat del món de futbol i, l'any 2015, la van escollir millor jugadora catalana de l'any. A més, Putellas va rebre anit la Pilota d'Or com a millor futbolista del món de la temporada passada, guardó que se suma al de la UEFA, que l'ha designada com la millor futbolista de l'any a Europa i la millor migcampista de la Lliga de Campiones 2020-2021.

Àngels Ribé i Pijuan. Artista conceptual: En reconeixement de la seva trajectòria com a artista conceptual, amb obres a les quals ha aportat elements de recerca i experimentació basats en el cos, l'espai geomètric i el món natural. Reconeguda i guardonada en els darrers temps, va iniciar la seva producció a finals dels anys seixanta amb peces, escultures, instal·lacions i accions innovadores. La seva experiència internacional la va convertir en una professional de l'art i, al llarg dels anys, va desenvolupar una carrera sòlida que va posar en relleu el paper de les dones artistes i va esdevenir un referent de l'art basat en els mecanismes de percepció.

Mònica Terribas i Sala. Periodista: Per la seva trajectòria professional en el camp del periodisme i de la comunicació de masses, terreny en què ha esdevingut tot un referent. Llicenciada en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona i doctora en Filosofia per la Universitat de Stirling (Escòcia), va iniciar la seva carrera com a periodista en els serveis informatius de l'emissora de ràdio Cadena 13 i el 1988 va començar a treballar a Televisió de Catalunya amb l'equip de Joaquim Maria Puyal. Des de llavors, ha participat en la coordinació, el guió, la direcció i la presentació de nombrosos programes emesos per TV3. Va ser directora de Televisió de Catalunya des del 2009 fins al 2012, i directora i presentadora del programa *El matí de Catalunya Ràdio* del 2013 al 2020.

Rafael Tous i Giner. Empresari tèxtil, col·leccionista d'art i mecenes: Per les seves aportacions convençudes i estratègiques a favor de la cultura catalana, reforçades gràcies a la donació recent de mil obres de la seva col·lecció privada d'art conceptual al MACBA, que és la donació més gran de la història que s'ha fet a aquest equipament museístic. Des dels anys setanta, la col·lecció de Rafael Tous ha anat creixent gràcies al seu interès per l'art conceptual i pels artistes catalans. El seu fons reflecteix, igualment, l'interès per la videocreació, la fotografia contemporània i l'art africà, així com per les pràctiques artístiques contemporànies que impregnen l'activitat de la Sala Metrònom i de la mateixa Fundació Rafael Tous d'Art Contemporani.

Francesc Vilasís i Fernández-Capallejà. Esmaltador: Per la seva trajectòria dilatada en el temps com a esmaltador de prestigi internacional, i no tan sols per la seva obra de creació, sinó també, i sobretot, per la seva continuada tasca pedagògica, aquí i fora, i per les moltes iniciatives que ha impulsat de difusió de l'art de l'esmalt i de depuració de la terminologia catalana específica d'aquesta disciplina artística. També, i en conseqüència, en reconeixement de la seva persistència en el desig de perfeccionar l'art de l'esmalt al nostre país.

El Govern també ha acordat atorgar la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, en forma de placa, a les **entitats** següents:

Associació Cultural Recreativa Unió Calafina: Per la seva trajectòria, des de l'any 1896, com a entitat de referència del poble de Calaf i del seu entorn comarcal. Durant els seus 125 anys ha dinamitzat propostes d'activitats socials i culturals tot fomentant la participació de veïns i veïnes. En destaquen la seva aposta per afavorir la represa de la vida ciutadana i la cohesió social local als anys quaranta, després d'èpoques històriques adverses, i la seva acció d'impuls a projectes capdavanters durant la segona meitat del segle xx, que continua avui amb una línia d'iniciatives socioculturals innovadores i connectades a dinàmiques artístiques de proximitat amb la ciutadania.

Associació de Voluntaris de Protecció Civil d'Argentona: En reconeixement de la tasca de servei a la societat en situacions de risc i d'emergència, de les quals la pandèmia n'ha estat recentment una mostra significativa. Per la tasca altruista de servei a la ciutadania que exerceix el col·lectiu de voluntaris de protecció civil. En representació d'aquest, es fa una distinció als voluntaris d'Argentona, la primera associació de voluntaris de protecció civil que es va registrar a Catalunya; és, per tant, un homenatge a tot el voluntariat de protecció civil de Catalunya.

Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona: Amb motiu dels 25 anys d'història de suport i defensa de la professió d'enginyers graduats, enginyers tècnics i pèrits industrials. Per la mirada de país i el desplegament territorial de l'entitat i per oferir formació continuada als professionals, donant oportunitats i serveis específics als joves que s'han d'incorporar en el sector. Per la seva vocació de servei i la seva actitud proactiva durant l'any 2020, en el context de la pandèmia de la Covid-19, ja que va facilitar i promocionar el disseny i desenvolupament de respiradors per a ús sanitari.

Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya: Com a premi al recorregut de 90 anys d'història i per la tasca de situar els valors de l'arquitectura i la professió a la societat, a través de la defensa i la projecció del col·lectiu vinculat a l'arquitectura de Catalunya. Per ser un referent per als col·legis professionals d'arreu i haver impulsat l'Arxiu Històric del Col·legi, de més de 50 anys de trajectòria, i la seva biblioteca, la segona d'Europa en nombre de volums sobre arquitectura, amb més de 180.000 referències. Per la labor de custòdia acurada i la difusió d'aquest material de projectes tècnics, urbanístics i fotogràfics, clau per a arquitectes i historiadors i que prestigia l'arquitectura catalana.

Consell de Col·legis d'Infermeres i Infermers de Catalunya: Per la ingent tasca que aquesta corporació de dret públic ha desenvolupat durant tota la situació de pandèmia i per la seva condició de representants de la professió infermera davant les administracions públiques, corporacions professionals, altres entitats i la societat en general. La seva tasca directa es complementa

amb la defensa de la professió dels assistents sanitaris, d'acord amb els interessos i les necessitats dels ciutadans de Catalunya en relació amb l'exercici professional infermer.

Els Pets: Per la seva contribució en la configuració d'un panorama musical català ric, amè i propi, a partir de les seves creacions de rock amb denominació d'origen no urbana. Pel paper que han desenvolupat els seus components: Lluís Gavaldà, veu, guitarra i composició principal; Joan Reig, bateria, i Falin Càceres, baix, com a representants de la creació musical catalana. Al trio fundador oficial, actualment, s'hi sumen tres músics més: Joan Pau Chaves, teclats; Jordi Bastida, guitarra, i Marcel Cavallé, també guitarra. En els dos primers àlbums també formava part del grup el guitarrista Ramon Vidal.

Escola de Grallers de Sitges: Per la seva aportació en l'àmbit de la cultura popular catalana a través de la formació de nous grallers i la potenciació de la música popular en tots els seus àmbits, que ha desenvolupat al llarg del seu ja mig segle d'existència com a entitat. Des dels seus inicis, l'any 1971, quan el dèficit de grallers era molt evident, han estat els grallers titulars d'alguns esbarts i d'algunes colles castelleres emblemàtics, com els Castellers de Vilafranca, la Colla Joves dels Xiquets de Valls, els Castellers de Barcelona i els Minyons de Terrassa.

Federació Catalana de Natació: Per ser una de les federacions deganes de l'esport català que compleix 100 anys de vida aquest 2021 i per esdevenir un referent internacional tant pels èxits esportius com per la seva capacitat organitzativa. També per reconèixer la seva participació en grans esdeveniments esportius com els Jocs Olímpics de Barcelona del 1992 o la LEN Champions League, i la seva implicació en la formació de 255 esportistes olímpics que han obtingut un palmarès excepcional tant en competicions estatals com internacionals.

Fundació Catalana de l'Esplai: Per la seva contribució en l'educació en el lleure d'infants i joves, i la seva tasca professional que du a terme amb diversos col·lectius i en entorns vulnerables. La seva trajectòria, sorgida el 1969 al barri de Bellvitge de l'Hospitalet de Llobregat i amb antecedents sòlids d'implantació territorial, i la seva funció socioeducativa, li confereixen una identitat particular, que ha permès millorar la cohesió de les comunitats on treballa. Per haver contribuït a garantir el reconeixement i reforç dels centres d'esplai que engloba, i iniciar projectes de futur orientats a la millora del medi ambient i la promoció de projectes educatius i d'itineraris formatius innovadors i transformadors.

Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària: Per ser un dels pilars de l'estructura assistencial sanitària del país, ja que es tracta d'una associació científica i professional que representa el col·lectiu mèdic d'especialistes en medicina familiar i comunitària. La tasca d'aquest col·lectiu, sempre essencial, ha estat decisiva en els darrers mesos per contenir i abordar la situació de pandèmia i, alhora, mantenir unes prestacions de servei imprescindibles.

El Govern reconeix els mèrits laborals de 31 persones i 11 entitats amb les medalles i plaques al treball President Macià 2020 i 2021

- **L'edició de l'any 2021 distingeix més dones que homes (9 dones i 7 homes) per primera vegada en la història dels guardons**
- **La convocatòria del 2020 atorga una placa, amb caràcter excepcional, a tots els col·lectius professionals en reconeixement del treball que han fet i continuen fent contra la pandèmia de la Covid-19**

El Govern ha acordat concedir la Medalla al treball President Macià 2020 i 2021 a 31 persones i la Placa al treball President Macià a 11 entitats. Aquest any s'agrupen les dues convocatòries, 2020 i 2021, atès que per les restriccions sanitàries de l'any 2020 no es va poder dur a terme la cerimònia de lliurament de les plaques i les medalles al mèrit al treball.

L'edició de l'any 2021 ha atorgat un total de 16 medalles (9 dones i 7 homes). Per primera vegada a la història dels premis s'han reconegut més dones que homes. Pel que fa a l'edició de 2020, el Govern ha decidit atorgar una placa, amb caràcter excepcional, a totes les persones treballadores de tots els sectors en reconeixement de la resposta que han donat i continuen donant per fer front a la pandèmia de la Covid-19.

Aquests guardons reconeixen persones que dins del món de treball hagin destacat per les seves qualitats, mèrits personals o pels serveis prestats en benefici dels interessos generals.

Així mateix, els guardons reconeixen empreses o organitzacions que hagin destacat en alguna d'aquestes categories: foment de la creació d'empreses i de l'ocupació de qualitat; responsabilitat social i corporativa; igualtat d'oportunitats en el treball i conciliació de la vida personal, laboral i familiar i corresponsabilitat entre dones i homes dels treballs de mercat i domèstic i de cura de persones.

Les medalles i plaques al treball President Macià es van crear l'any 1938 i són obertes a qualsevol persona o entitat.

ANY 2020

Plaques al treball President Macià

L'Executiu ha acordat atorgar la Placa al treball President Macià a les entitats següents:

Agrícola i secció de crèdit de Llorenç del Penedès, SCCL, en la categoria de Foment de la creació d'empreses i de l'ocupació de qualitat: és una cooperativa de primer grau amb un component social i econòmic que segueix sent un distintiu de l'entitat. Destaca per la participació activa en la vida dels habitants del poble, sempre tenint en compte com a objectiu principal la millora en els processos de producció agrària, comercialització dels seus productes (vins, caves i olis), i pel suport al crèdit agrari i assessorament dels seus associats. A més, és una entitat rellevant al municipi, tant a l'àmbit social com cultural i econòmic. Enguany, celebra el centenari del celler.

Espècies Corbella, en la categoria de Foment de la creació d'empreses i de l'ocupació de qualitat: Fundada l'any 1924 per Francesc Corbella a Rocafort de Queralt, Espècies Corbella és l'únic testimoni de la que va ser una de les capitals del safrà al país. Francesc Corbella va començar viatjant poble per poble venent safrà, canyella i pebre negre i vermell farà 100 anys. La seva dona venia espècies a la botiga de sota de casa on treballaven dones del poble fent paperines de safrà. En l'actualitat, el negoci el porta la quarta generació de la família Corbella a Rocafort de Queralt. L'empresa es caracteritza pel treball artesanal, molent les espècies al molí propi i seguint les receptes i barreges de l'avi Conrado Corbella. El projecte de la quarta generació és mantenir el negoci d'espècies i herbes aromàtiques amb els valors de qualitat, treball manual i producció local així com la introducció d'envasos més sostenibles i més productes ecològics per reduir la petjada mediambiental.

Explotacions Hortícoles Germans Blanch, en la categoria de responsabilitat social corporativa: Fundada l'any 1989 a Altafulla, és una empresa històrica i familiar dedicada a la pagesia. Actualment, l'única de pagesos al municipi d'Altafulla. Al llarg dels anys ha anat creixent i adaptant-se als nous temps. Van començar amb terres, després amb la comercialització al detall a la pròpia botiga i els darrers anys amb presència a la xarxa promocionant els seus productes amb botiga on-line. L'empresa és un model d'innovació en els sistemes de cultiu d'horta respectant la tradició, aconseguint productes de màxima qualitat alhora que potencia el producte de proximitat.

Fundació Intermedia, en la categoria d'Igualtat d'Oportunitats en el treball i conciliació de la vida personal, laboral i familiar, i corresponsabilitat entre dones i homes dels treballs de mercat i domèstic i de cura de persones: Fundada l'any 2012, la Fundació Intermedia té com a missió facilitar l'ocupació, la inserció sociolaboral i la millora professional mitjançant l'assessorament, l'orientació i la formació. A més, la Fundació s'ocupa de la

millora de l'ocupació de les persones, en especial de les que es troben en situació de vulnerabilitat, i genera vincles amb les empreses des de la responsabilitat social corporativa. És una entitat socialment responsable, que vetlla per la igualtat d'oportunitats, l'equitat de gènere i la no discriminació de cap col·lectiu. La Fundació contribueix al treball digne, creixement econòmic i reducció de les desigualtats a través de l'atenció, l'acompanyament a la inserció i la formació de persones amb major vulnerabilitat davant el mercat de treball, així com amb l'apropament a les empreses tot sensibilitzant-les en la incorporació de perfils més vulnerables en les seves organitzacions.

MANXA 1876, SL, en la categoria de responsabilitat social corporativa: Fundada l'any 1876 a Olot, Manxa 1876, SL és una empresa del sector siderúrgic molt vinculada i compromesa amb el territori. Des de la seva fundació continua mantenint la seu social i la direcció del conjunt d'empreses que la conformen a Olot. Hi treballen 220 persones en diferents centres de treball a Girona i Barcelona.

Unió Consorci Formació, en la categoria de responsabilitat social corporativa: Fundada l'any 2007, Unió Consorci Formació pertany a la Unió Catalana d'Hospitals i al Consorci de Salut i Social de Catalunya. Té, a més, un acord estratègic de col·laboració amb l'Institut Català de la Salut per al desplegament de formació contínua per al conjunt del sector. També disposa d'acords amb societats científiques, col·legis professionals, universitats i altres organitzacions per al desenvolupament de diferents iniciatives, projectes i activitats en el conjunt de Catalunya. Unió Consorci Formació disposa de dues línies de treball: la formació a mida (que és la majoritària en el conjunt de l'activitat) i la formació en obert (un espai estratègic per a l'intercanvi de coneixements, experiències i treball col·laboratiu al sector).

Durant el segon trimestre de 2020, amb l'augment de casos de contagi de la Covid-19, es va detectar la necessitat de contractar persones per donar servei a les residències de gent gran, donada la situació i el nombre elevat de baixes dels professionals sociosanitaris. Per aquest motiu van impulsar borses de treball específiques habilitades per disposar de persones per treballar en residències, considerant que la falta d'efectius fa necessari incorporar persones amb mancances de qualificació bàsica per a l'atenció assistencial. Durant tres mesos, el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, juntament amb el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC) i la Unió Consorci Formació, van impulsar una formació virtual per a l'acollida i la incorporació de personal per donar suport a les residències.

Medalles al treball President Macià

D'altra banda, el Govern també ha acordat atorgar la Medalla al treball President Macià 2020 a les persones següents:

Josep Bosch Sayols, nascut al Pla de Sant Joan el 18 d'agost de 1937:

Vinculat al sector de l'automòbil, Josep Bosch va fundar l'empresa de venda de recanvis d'automoció BOSCH ARILLA SA l'any 1969 a Girona. Després d'obrir centres a diverses localitats gironines, l'any 1982 va fundar la societat Grup AD associat amb empreses de l'estat espanyol. L'any 1989 va incorporar altres empreses espanyoles i portugueses, fundant AD PARTS, amb seu a Fornells de la Selva, entitat que presideix. Des de llavors, va continuar la seva empremadoria en el sector liderant el projecte d'associació i col·laboració per altres països europeus, anomenat Auto Distribution International, amb seu a Brussel·les. AD PARTS (Espanya i Portugal) té la seu a Riudellots de la Selva, on disposa d'una planta d'envasat d'oli i refrigerant per distribuir als socis del grup.

Enriqueta Durán Cordero, nascuda a Lourdes (França) el 15 de desembre de 1958:

Diplomada com a treballadora social, amb postgraus en mediació i resolució de conflictes, i de negociació col·lectiva en l'àmbit de relacions laborals, Enriqueta Durán va aprovar oposicions i, com a funcionària del cos general auxiliar, va treballar al Ministeri d'Educació i Ciència, al de Sanitat i Consum i al d'Economia i Hisenda. Des de l'any 1989, quan va acabar la seva formació universitària com a treballadora social, ha desenvolupat la seva tasca professional a diversos centres i entitats d'àmbits d'intervenció diferents com, per exemple, persones drogodependents, menors de 14 a 17 anys; suport a persones immigrades; atenció a la població reclusa i prevenció de situacions de risc social o exclusió, entre altres. Des del 2002, any en què es va afiliar a la UGT, és medidora familiar habilitada. De l'any 2008 al 2016 va ser la responsable del sector de Dependència i Igualtat de la Federació de Serveis Públics de la UGT de Catalunya, sindicat del qual és la secretària de Polítiques Socials des de l'any 2016.

José Manuel Fandiño Crespo, nascut a Figueres el 24 de desembre de 1949:

Llicenciat en Ciències Econòmiques l'any 1973, José Manuel Fandiño va començar a treballar a l'empresa Cervemàtica SA a Santa Perpètua de Mogoda. En aquesta empresa del sector metal·lúrgic, on feia tasques relacionades amb la gestió econòmica, fiscal i administrativa, va iniciar els seus primers contactes amb el món del sindicalisme, i l'any 1978 es va afiliar a la UGT. Des de llavors,

va començar a treballar al sindicat, on ha desenvolupat diferents tasques durant gairebé 42 anys en àmbits com els de la negociació col·lectiva, el gabinet tècnic, el Consell Econòmic i Social, el Consell de Treball Econòmic i Social. Actualment col·labora amb la UGT de Catalunya com a assessor en Plans de Pensions i representant el sindicat a diferents organismes.

Juan Pedro García Martínez, nascut a Caniles (Granada) el 26 d'octubre de 1944: Arribat a Catalunya a l'edat de 17 anys, on va emigrar buscant una oportunitat laboral, Juan Pedro Martínez va treballar en el sector siderometal·lúrgic, entre altres, i això li va permetre visionar una oportunitat en el món del reciclatge, en concret en el d'envasos industrials. Als anys 70 va iniciar la seva empremadoria en un petit taller de Barcelona que, per l'increment de la producció, va traslladar a Polinyà, on va continuar amb l'activitat i va fundar BIDONES JP, SL. L'any 1993 va ser autoritzat per l'antiga Junta de Residus com un dels primers gestors de residus de Catalunya. Va ser pioner en el compliment de la normativa ambiental i de protecció de la salut dels seus empleats. Ha estat una persona innovadora en una activitat sensible com la recuperació de contenidors amb residus banals i perillosos, i l'any 2007 va traslladar l'empresa a Fogars de la Selva, actualment dirigida per dues de les seves filles, on treballen 50 persones.

Lluís Garrofé Cònsul, nascut a Tartareu, municipi de Les Avellanes i Santa Linya, el 16 d'octubre de 1931: Ha estat mestre d'escola en diversos pobles, com La Pobla de Segur, Gerb, Les Avellanes, Santa Linya, l'Ametlla del Montsec, Os de Balaguer. A la localitat de Balaguer va treballar a l'escola Gaspar de Portolà durant 25 anys fins que es va jubilar. Més enllà de l'activitat de mestre, Lluís Garrofé organitzava diferents activitats extraescolars. Una de les més conegudes eren les aules de formació amb empreses com "Stylmode" de Balaguer, per formar i afavorir la inserció laboral dels alumnes. Va promocionar trobades d'alumnes de vuitè curs dels diversos col·legis, amb sessions de cinefòrum o amb la publicació d'una revista conjunta. Aquestes activitats van suposar el trencament de les barreres entre els joves de Balaguer que anaven a diferents escoles. Moltes altres activitats, com les sortides a la Pedrera de Rúbies, eren classes pràctiques per donar a conèixer la paleontologia del Montsec i la comarca de la Noguera. Garrofé va ser també impulsor del cicle de conferències sobre "La història de la Terra". Encara ara s'organitzen trobades i campaments i colònies amb el Centre Esplai Gaspar de Portolà. Com a director de campaments va organitzar més de 40 edicions i més de 60 rutes de muntanya, amb alumnes i exalumnes.

Ramon Llobet Riera, nascut a Manresa el 22 de juny de 1940: Vinculat sempre al negoci familiar d'alimentació, Ramon Llobet va iniciar la seva trajectòria laboral a 16 anys, al costat del seu pare, Ignasi Llobet Vila. L'any 1923, el seu pare va obrir la primera "graneria" a Manresa i el 1959 van obrir el primer "Autoservei Llobet" a Manresa, on Ramon Llobet en va assumir el càrrec a 24 anys, apostant sempre per la innovació, l'alimentació i la proximitat. Darrere d'aquest primer ha obert 40 supermercats més. Ramon Llobet va ser pioner a crear lots i paneres de Nadal amb la línia de Llobet Regals, una de les empreses líders en la creació de lots de tot Espanya. Actualment, és el president del Grup Llobet, grup empresarial dedicat a la producció i a la distribució alimentària, amb més de 90 anys d'experiència en el món de l'alimentació.

Vicente Martínez Sánchez (pòstum), nascut a València el 17 de maig de 1941: A l'edat de 15 anys, Vicente Martínez va començar a treballar a diferents tallers mecànics, i als 21 va entrar com a aprenent a l'empresa Acea-Ces, situada a Sant Quirze del Vallès, companyia que posteriorment es va convertir per fusió en ABB. Pel seu esforç va arribar a ser torner de primera especial a aquesta empresa, on sempre va treballar fins a la seva jubilació. Activista sindical durant els anys de la dictadura franquista, Vicente Martínez va lluitar pels drets de les persones treballadores i de la democràcia. Va ser un dels fundadors del sindicat USOC al Vallès Occidental, i president del comitè d'empresa a l'empresa ABB.

Josep Maria Nogué Guitart, nascut a les Preses el 4 de juny de 1967: Amb formació de restaurador a l'Escola d'Hostaleria Sant Narcís de Girona, de direcció hotelera a l'escola de Turisme de Girona, i amb títol de sommelier, Josep Maria Nogué va començar a treballar a 9 anys, compaginant-ho amb els seus estudis. Després d'una temporada a França, Josep M. Nogué va treballar a l'Hotel Mas de Torrent i a l'Hotel Carlemany de Girona. L'any 1992 es va traslladar a Roses per gestionar un grup de restauració del Grup Maxor. Posteriorment, va tornar a Olot on va obrir el seu propi negoci de restauració.

Josep Fermí Pinyol Pina, nascut a Barcelona el 28 de maig de 1955: Llicenciat en Ciències econòmiques i empresarials per la Universitat de Barcelona, Josep Fermí Pinyol exerceix el càrrec de director d'Alter Mútua de Previsió Social dels Advocats de Catalunya a Prima Fixa des de l'any 1983. Abans va ser soci i responsable del departament fiscal del despatx Abogados & Economistas; responsable del departament de costos de l'empresa Esselte, SA i membre del departament fiscal de l'Institut d'Especialitats Jurídiques.

Jordi Presas Vidal, nascut a Cassà de la Selva el 15 de juny de 1957: Amb formació universitària d'Enginyeria Química, i en Dret Laboral i de la Seguretat Social, Jordi Presas ha estat treballador de la indústria química i ha exercit l'activitat sindical afiliat a CCOO, on va ser el secretari general entre 1992 i 2004. Posteriorment, ha ocupat diversos càrrecs al sindicat com a secretari de Socioeconomia, d'Organització i d'Acció Sindical. És el director del Seminari Salvador Seguí, l'organisme de CCOO de debat nacional i sindical

Joan Pujol Segarra, nascut al Pla de Santa Maria el 21 de novembre de 1947: Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona, Joan Pujol va ser secretari general de Foment del Treball Nacional (1983-2018). També ha estat membre del Consejo Económico y Social de España (CES); de la Comisión de Economía y Fiscalidad del CES i del Comitè Executiu de l'Associació Pla Estratègic Metropolità de Barcelona. Joan Pujol ha participat en pactes i acords institucionals amb administracions i organitzacions sindicals.

Alfonsa Santiesteban Castillo, nascuda a Lora del Río (Sevilla) el 16 de febrer de 1961: En acabar els estudis primaris, Alfonsa Santiesteban va començar a treballar com aprenenta en una empresa tèxtil a Igualada, ja que a casa seva no es podien permetre que continués estudiant, ja que el pare tenia problemes de salut. Dels 14 als 23 anys va treballar com a operària de confecció a empreses tèxtils d'Igualada, l'any 1979 es va afiliar al sindicat CCOO i va formar part de la candidatura a les eleccions sindicals de l'empresa Pepa Martí, on va integrar el Comitè d'empresa fins el seu tancament, l'any 1984. A partir de la seva afiliació a CCOO va començar la seva militància, formant part de l'executiva del sindicat del tèxtil a la comarca de l'Anoia. Després d'un temps a l'atur, va iniciar la seva relació laboral amb el sindicat de la Unió Comarcal de CCOO de l'Anoia, que la va contractar per fer tasques administratives. Posteriorment, va fer assessorament sociolaboral a treballadors/es al CITE (Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers), ja com sindicalista i formant part de l'executiva de la Unió Comarcal de l'Anoia. Des de l'any 2013 forma part de l'Executiva de la Unió Intercomarcal de CCOO del Baix Llobregat-Alt Penedès-Anoia-Garraf com responsable de Cooperació i coordinadora de la comarca de l'Anoia.

Llucià Torras Gubianas, nascut a l'Ametlla de Marola (Puig-Reig) el 19 de setembre de 1933: Llicenciat en Ciències Químiques per la Universitat de Barcelona, Llucià Torras també és Diplomàtic en PDG (Programa de Direcció General) per IESE, i Diplomàtic en Gestió Empresarial per ESADE. Entre 1958 i 1966 es va dedicar a la Química Tèxtil, desenvolupant sistemes innovadors de blanqueig de cotó i dirigint la Producció d'una empresa de Tints i Acabats. Entre

1966 i 1994 va entrar a la filial espanyola de la multinacional alemanya HOECHST com a tècnic d'Aplicació en la divisió de polímers per adhesius i pintures, convertint-se en cap de Vendes i cap de Divisió. Els últims anys ha exercit com a cap de productes especials per a mercats altament tecnològics. Així mateix, Lluçia Torras ha compaginat el treball professional amb activitats a entitats de la societat civil i entitats socials com Càritas, Intermón-Oxfam, Fundació Un Sol Món i la Fundació Pere Tarrés

Antoni Valls Porta, nascut a Vilanova de la Sal, municipi de Les Avellanes i Santa Linya, el 2 de març de 1952: Antoni Valls és enginyer químic i va començar el seu desenvolupament professional en el control tècnic de diverses empreses del sector de l'alimentació animal. L'any 1982 es va incorporar a Cotècnica, SCCL, i és amb la seva direcció que va aconseguir aglutinar 16 cooperatives de primer grau, a les quals des de Cotècnica se'ls va donar suport en temes de desenvolupament tecnològic i econòmic. El creixement de l'entitat va comportar l'any 1989 un canvi de la seva social a Bellpuig, i el 1992 es va instal·lar la primera extrusora per a la fabricació de cereals extrudits i posteriorment per a animals de companyia.

L'expansió de l'activitat va posicionar la cooperativa al cim d'aquest sector i, a conseqüència d'aquest creixement, va comportar la construcció durant el 2020 d'una nova planta per donar resposta a la creixent demanda de la producció. Antoni Valls ha potenciat la integració cooperativa entre les persones associades, facilitant processos d'intercooperació, fusió i reestructuració de cooperatives amb la finalitat de posar en valor les produccions de les cooperatives i defensar els seus interessos.

Carles Vivas Morte (pòstum), nascut a Barcelona el 2 de juny de 1948: Enginyer industrial de formació, Carles Vivas va ser director general de SECARTYS entre 2005 i 2010, associació que agrupa empreses espanyoles d'electrònica, informàtica i energia solar que exporten els seus productes a la resta del món. Va ocupar el càrrec d'adjunt a la Direcció del FORUM UNIVERSAL DE LES CULTURES, entre 2003 i 2004. Entre 1993 i 2003, va ser el president del Consell d'Administració i director general Espanya d' AGILENT TECHNOLOGIES (escissió de Hewlett-Packard), empresa de la qual va ser el director general de sistemes de test i mesura entre 1975 i 1999.

ANY 2021

Pel que fa a l'edició de l'any 2021, l'Executiu ha decidit atorgar la Placa al treball President Macià a les entitats següents:

Plaques al treball President Macià

INFOM KIT LPS, S.L. en la categoria de Foment de la creació d'empreses i de l'ocupació de qualitat: Fundada l'any 2013, Món Editorial és el nom comercial per representar les diverses publicacions que elabora l'empresa de comunicació Komunica Kit. Ambdós noms comercials operen com una mateixa empresa en representació d'INFOM KIT LPS, S.L. Món Editorial edita publicacions de l'àmbit de la formació com "Guia Ensenyament" o "Món Docent" i del treball com "Món Empresarial". Les seves capçaleres creen espais de diàleg en les diverses etapes formatives i laborals apostant per un contingut en favor dels interessos de la societat.

Fundació TOPROMI, en la categoria d'Igualtat d'Oportunitats en el treball i conciliació de la vida personal, laboral i familiar i corresponsabilitat entre dones i homes dels treballs de mercat i domèstic i de cura de persones: Fundada l'any 1982, la Fundació Topromi treballa per la inserció de persones amb discapacitat i en risc d'exclusió social. L'objectiu és crear ocupació per a persones en risc de vulnerabilitat. Actualment, la Fundació Topromi té 15 persones treballadores al Centre Especial de Treball. El model d'atenció està centrat en la persona, treballant les capacitats, competències i habilitats de cada persona individualment. El maig de 2021 va crear l'Empresa d'Inserció Topromi per a donar cobertura i per a fomentar la generació d'ocupació de joves en risc d'exclusió social. S'han creat quatre llocs de treball per a persones joves en condició de tutelades o extutelades.

MAS MARTINET VITICULTORS, S.L, en la categoria d'Igualtat d'Oportunitats en el treball i conciliació de la vida personal, laboral i familiar i corresponsabilitat entre dones i homes dels treballs de mercat i domèstic i de cura de persones: El Celler Mas Martinet neix a la comarca del Priorat com a projecte l'any 1981 de la mà de Josep Lluís Pérez i Montse Ovejero. Té com a filosofia d'actuació una cultura basada en l'equilibri, la sostenibilitat i l'harmonia amb la natura, la recuperació varietal, la mínima intervenció en els processos vitícoles i enològics, així com una defensa d'un món ecofeminista i transversal. Montse Ovejero, com a cara visible del Celler Mas Martinet, personifica l'esperit innovador i exemplificador de la voluntat de forjar un projecte de vida empresarial i familiar que permet portar a terme la seva defensa del territori, la terra i la seva integritat, fet que situa el Celler com a referent de dedicació i esforç laboral tot conciliant-ho amb la vida laboral.

ETECNIC MOVILIDAD ELÉCTRICA, SRL, en la categoria de responsabilitat social corporativa: Fundada l'any 2015, ETECNIC és una empresa tecnològica especialitzada en mobilitat elèctrica, infraestructura de recàrrega i la seva gestió energètica. Va néixer amb la missió de ser clau en la transformació del transport cap a un model elèctric sostenible i ser part activa en la transició energètica i la lluita pel canvi climàtic. ETECNIC acompanya, com

a soci estratègic, municipis i empreses en la transformació del sector del transport cap a la descarbonització: plans de mobilitat elèctrica, estudis de descarbonització de flotes entre altres iniciatives.

TORRONS I MEL ALEMANY, S.L., en la categoria de responsabilitat social corporativa: Fundada l'any 1991 a Os de Balaguer, des de fa cinc generacions la família Alemany elabora torró artesanal i selecciona la mel dels millors apicultors. TORRONS I MEL ALEMANY ha desenvolupat un projecte de responsabilitat social corporativa anomenat 'Univers Alemany' fonamentat en tres pilars: art, cultura i humanitat al territori del Montsec. Destaca la seva aposta per la no robotització del procés industrial de l'empresa i pel seu suport a l'economia col·laborativa amb els centres especials de treball de la Fundació Aspros, l'Estel, l'lersis Shalon i la Torxa.

Medalles al treball President Macià

Així mateix, el Govern ha acordat atorgar la Medalla al treball President Macià 2021 a les següents persones:

Maria Rosa Almirall Oliver, nascuda a Olot el 30 d'abril de 1956: Doctora en Ginecologia i Obstetrícia per la Universitat de Barcelona (1988) i Màster en Sexualitat Humana Fundació Empresa Universitat (1998-1999) i Gestió Hospitalària ESADE 1995, Maria Rosa Almirall ha estat cap clínica del servei de Ginecologia i Obstetrícia de l'Hospital Sagrat Cor de Barcelona (1987-1995). Ha exercit el càrrec de directora dels serveis d'atenció a la salut sexual i reproductiva a l'Alt Penedès; Baix Llobregat i Centre i Esquerra de Barcelona de l'Institut Català de la Salut (ICS) (1995-2020). També ha estat la creadora i responsable de Trànsit, promoció de la salut de les persones trans de Catalunya, a l'ICS (2012-2021); i creadora i presidenta de l'Associació Kasa Trans, d'acompanyament de persones trans de fora de Catalunya, i formació de professionals de salut, educació i empreses en temàtiques trans.

Bernardino Aragon Iglesias, nascut a Granada el 16 d'octubre de 1945: Treballador a l'empresa SEAT, SA. GEARBOX (1968-2006), Bernardino Aragon està afiliat al sindicat UGT des de l'any 1976 on ha estat més de 35 anys desenvolupant tasques sindicals a la seva empresa i als diferents organismes i taules de negociació sindical. L'any 1980 va ser escollit com a representant dels treballadors/es de l'empresa SEAT Componentes (antiga Gearbox), i també es va convertir en el secretari general del sindicat comarcal del Metall de la UGT de Catalunya al Baix Llobregat. El 1997 va ser elegit secretari de Política Sindical de la Federació Nacional del Metall de Catalunya, i entre 1998 i 2007

va ocupar el càrrec de secretari d'Administració i Finances de la Federació del Metall i Construcció i Afins de la UGT Catalunya.

Josep Baró Fort, nascut a Reus el 6 de març de 1950: Als seus 71 anys, Josep Baró continua al capdavant del Colmado Baró, fundat l'any 1918, un emblema de la ciutat de Reus per la seva tradició dins el teixit comercial i associatiu de la ciutat. Josep Baró es va fer càrrec de la gestió del Colmado Baró als anys 80, agafant el relleu al seu pare, i va saber donar-li un valor afegit al fet de comprar en el petit comerç quan als anys 90 es van anar estenent els supermercats a tot el territori.

José Cachinero Triviño, nascut a Còrdova el 3 de novembre de 1957: De ben jove, a 14 anys, José Cachinero va començar a treballar de repartidor en un forn de pa de forma temporal fins que a 16 anys va trobar un lloc de treball estable al sector del metall, a Industrias Gabarró. L'any 1977 va iniciar la seva relació amb el sindicalisme davant la necessitat de millorar les condicions laborals dels treballadors/es; i l'any 1986 va començar la seva dedicació exclusiva a CCOO ocupant diverses responsabilitats al sindicat al Vallès Oriental i al Maresme. A partir de 2010 va formar part de la Comissió Executiva de CCOO Catalunya, on ha ocupat els càrrecs de secretari de mediació, responsabilitat social i inspecció; secretari d'acció sindical i política sectorial; i ha format part de diferents àmbits de representació institucional com, per exemple, el Consell de Relacions Laborals i el Patronat del Tribunal Laboral de Catalunya.

Pere Cornellà i Valls, nascut a Girona el 13 d'abril de 1956: Llicenciat en Dret l'any 1978, Pere Cornellà ha desenvolupat la seva activitat professional com a empresari del sector d'indústries agroalimentàries, en concret, al capdavant de Pere Cornellà. SA. Fundada l'any 1920, els germans Narcís i Pere Cornellà van posar en marxa la primera planta de torrefacció a Girona. Es tractava d'una activitat completament nova i en poc temps es va convertir en el principal subministrador de cafè de les comarques gironines. Amb Pere Cornellà i Valls s'incorpora a l'empresa la tercera generació l'any 1980. El 1987 va traslladar les seves instal·lacions de Girona a la localitat de Fornells de la Selva, on va edificar una nova fàbrica i va crear els fonaments per a la futura organització empresarial i de gestió adaptada als nous temps. La plantilla de l'empresa, que l'any passat va complir cent anys, és de 30 persones. Actualment, és el president de PIMEC Girona; vicepresident de PIMEC i

membre del seu Comitè Executiu. I en el sector social i de la salut, Pere Cornellà és el president de Suport, Fundació Tutelar de les comarques gironines.

Montserrat Fontané Serra, nascuda a Sant Martí de Llémena el 6 de juny de 1936: Des de ben petita, a 13 anys, va començar a treballar en el sector de la restauració com a cambrera, i va aprendre a cuinar a Can Lloret (Girona). Posteriorment, va decidir iniciar el seu propi negoci perquè els seus fills no haguessin de buscar feina a fora. L'any 1967 va comprar amb el seu marit, Josep Roca, un local on hi havia una barberia i un bar. Allà hi va establir el restaurant de cuina tradicional catalana Can Roca de Girona. En aquest local hi mengen sovint els 70 professionals del prestigiós restaurant el Celler de Can Roca, dirigit pels seus fills.

Ángeles García Maldonado, nascuda a Montearagón (Toledo) el 14 de novembre de 1945: Diplomada en consum per l'Institut Nacional de Consum del Ministerio de Sanidad y Consumo, Ángeles García ha treballat durant 43 anys per la defensa de les persones consumidores i usuàries a Catalunya. Assessora en consum de la Generalitat de Catalunya, Ángeles García ha rebut diverses distincions per la seva activitat professional sempre vinculada a la defensa de consumidors/es i usuaris/es.

Maria del Carme Masià i Verdera, nascuda a Sant Carles de la Ràpita el 26 de desembre de 1939: Mestra de primària i diplomada en anglès i alemany per la Universitat de Barcelona, als estius treballava al càmping Alfacs, que va obrir l'any 1958. La seva passió pels idiomes la va portar a Alemanya, on va ser professora de llengua castellana els anys 1960 i 1961. Entre 1962 i 1965 va compaginar la feina al càmping Alfacs amb l'ensenyament de la llengua alemanya a Barcelona. L'any 1966 es va fer càrrec de la direcció del càmping fins a l'any 2005 quan es va jubilar. Actualment, la direcció de l'empresa familiar Alfacs Vacances la porta el seu fill.

Sara Moreno Colom, nascuda a Barcelona el 2 de juny de 1978: Doctora en Sociologia per la Universitat de Barcelona, Sara Moreno és professora agregada de Sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona. També és investigadora del Centre d'Estudis Sociològics sobre la Vida Quotidiana i el Treball, i de l'Institut d'Estudis del Treball. Les seves principals línies d'investigació s'emmarquen en el camp de la sociologia del treball, del temps i del gènere. En concret, s'ha especialitzat en l'anàlisi del treball, el temps i la

vida quotidiana, amb especial atenció a les desigualtats socials, el benestar i les polítiques públiques.

Anna Maria Oliveda Rigau, nascuda a Capmany el 16 de febrer de 1942: Professora de primera ensenyança, titulada a la Universitat de Magisteri de Girona, l'Anna Maria Oliveda va iniciar la seva trajectòria laboral l'any 1961 a l'empresa familiar. L'any 1985 es va crear la societat Oliveda SA Vins, de la qual és consellera delegada, i la societat Freixa Rigau SA, CAVA, de la que és conseller delegat Josep Freixa, marit de l'Anna Maria Oliveda. Durant dotze anys va formar part de la Junta del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Empordà.

Eliseu Oriol i Pagès, nascut a Barcelona el 26 de juny de 1954: Llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona, és inspector de treball i seguretat social des de l'any 1982. Durant 46 anys ha prestat serveis a l'Administració pública (central, autonòmica i internacional) en els àmbits laboral i social. Eliseu Oriol ha estat conseller Laboral i d'Assumptes Socials en la representació Permanent d'Espanya a la Unió Europea (1992-1998), a l'ambaixada d'Espanya al Canadà (1998-1999), i a la dels Estats Units (1999-2003). A més, va ser el responsable de l'Oficina de Treball i Assumptes Socials del consolat General d'Espanya a L'Havana (Cuba) (2003-2005). Com a inspector de treball, va desenvolupar la seva activitat a Lleida i Barcelona (1982-1992), i com a inspector cap d'equip a Barcelona (2005-2011). Ha ocupat el càrrec de director dels Serveis Territorials d'Empresa i Ocupació de la Generalitat a Barcelona (2011-2016) i de Treball, Afers Socials i Famílies a Barcelona (2016-2021). Eliseu Oriol ha rebut "l'Encomienda de la Orden del Mérito Civil" pels serveis prestat en benefici del país en la seva representació davant els òrgans de la Unió Europea i les negociacions amb els Estats Membres.

Joan Planas Pardo, nascut a Manresa el 23 de març de 1948: Diplomant en Magisteri, Joan Planas va començar a treballar a Correus als 18 anys i a La Salle Manresa fins a la seva jubilació. L'any 1986 es va afiliar al sindicat USOC, i el 2006 és elegit president del primer comitè d'empresa de l'escola. Va ser elegit secretari general de la Unió Territorial del Berguedà i Bages l'any 1992. El 2011 va ser elegit secretari d'Economia de la Unió Territorial de la Catalunya Central. Es va jubilar l'any 2012, però continua col·laborant amb el sindicat

Carme Rangil Ortega, nascuda a Sigüenza (Guadalajara) el 15 de juliol de 1948: Mestra de Primera Ensenyança i Llicenciada en Filologia Anglogermànica per la Universitat de Barcelona, ha estat professora d'ensenyament secundari

al Col·legi Vidal i Barraquer de Cambrils entre 1975-1987 i 2013-2018. L'any 1987 es va afiliar al sindicat UGT Catalunya després de relacionar-se amb els primers sindicats de mestres i moviments reivindicatius per la defensa de les condicions laborals de les persones docents durant els anys de la transició. Entre 1994 i 2005 va ser secretària de Política Sindical de la UGT Catalunya. Una etapa en què va ser precursora de l'extensió de la representació sindical a les empreses i la formació de comitès d'empresa. Així mateix, va impulsar els primers acords interprofessionals de Catalunya, que han estat acords de referència per la negociació col·lectiva els darrers anys, i va participar en la creació del Tribunal Laboral de Catalunya com a òrgan de solució de conflictes laborals.

Carlos Rodríguez Rodríguez, nascut a Salamanca el 6 d'abril de 1951: Emprenedor que, l'any 1986, es va incorporar a l'empresa Pintados Metálicos, SL (pintura industrial) on va exercir de director de fàbrica fins a l'any 1993, quan va adquirir-la, reflatar-la i batejar-la amb el nom de Pintados y Derivados Pinter. Per Carlos Rodríguez el seu model d'empresa no només va orientat als beneficis sinó a la creació de llocs de treball on les persones treballadores se sentin acompanyades, escoltades i percebin que formen part de l'empresa on tothom treballa per objectius comuns. Actualment, Carlos Rodríguez és un dels vicepresidents de l'executiva de PIMEC Vallès Occidental.

Maria Teresa Saperas Sas, nascuda a Cornudella de Montsant el 5 d'abril de 1931: Mestra, amb el títol de Magisteri de l'Escola Normal de Tarragona l'any 1951, Maria Teresa Saperas va fundar un parvulari privat a Cornudella de Montsant davant la manca d'una llars d'infants al poble, quan quatre dels seus fills eren petits. Ha dedicat gran part de la seva vida professional a l'alfabetització dels infants, a més d'exercir de mestra de religió a Reus durant uns quants anys. Entre 1994 i 2010 va treballar com a voluntària a la societat de Sant Vicenç de Paül. A l'edat de 78 anys, la Maria Teresa Saperas va fundar l'empresa ADZ nadons, de bolquers reutilitzables, per donar resposta a les mares que demanaven diners per comprar bolquers d'un sol ús. Actualment, l'empresa està gestionada per la seva filla i per la seva neta.

Maria del Carme Simó Secall, nascuda a Bellmunt del Priorat el 19 de juny de 1944: Pageda des dels 14 anys, Maria del Carme Simó ha esdevingut una dona de referència a la comarca per la seva llarga trajectòria laboral marcada per l'esforç, la dedicació a la terra i el sector de la vinya i el vi. Va ser la primera dona alcaldessa de Bellmunt del Priorat i impulsora del Centre d'iniciatives

Turístiques del Priorat, del qual va ser presidenta durant 25 anys. A més, va ser presidenta de la Cooperativa Agrícola Vinícola del Priorat.

NOMENAMENTS

Susana Naranjo, directora general de Currículum i Personalització

Nascuda a Barcelona el 1972.

És llicenciada en Psicologia Clínica per la Universitat de Barcelona (1995), i diplomada en Magisteri, Educació Especial, per la Universitat Ramon Llull (1998). És funcionària de carrera des de l'any 2007 a l'especialitat d'Orientació Educativa.

Des de 2001 treballa al Departament d'Educació, on ha exercit diferents funcions: tutora d'ESO, cap de Departament, tutora d'aula d'acollida, coordinació Llengua i Cohesió (LIC) i tutora d'Itinerari Formatiu Específic (IFE). Susana Naranjo ha estat també secretària acadèmica a l'Institut Llobregat i directora de l'Institut Jaume Botey, tots dos de l'Hospitalet de Llobregat. Fins ara, era la directora dels Serveis Territorials d'Educació a Barcelona Comarques.